

MARIO MONTI

Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Κύριε Πρόεδρε, κ.Υπουργοί, κυρίες και κύριοι. Είμαι πολύ ευχαριστημένος που θα μιλήσω γι' αυτό το θέμα στην Αθήνα, μπροστά σ' αυτό το εξαιρετικό κοινό. •έρω, όπως και άλλα μέλη-κράτη, ότι η Ελλάδα αντιμετωπίζει το πρόβλημα της βιωσιμότητας, της οικονομικής διαχείρισης του υπάρχοντος συνταξιοδοτικού συστήματος.

Γνωρίζω ότι η κυβέρνηση έχει ήδη ξεκινήσει το διάλογο με όλα τα κοινωνικά μέρη, ώστε να βρεθούν λύσεις και είμαι σίγουρος ότι αυτή η διημερίδα, αναμφισβήτητα θα συνεισφέρει σε αυτό το διάλογο.

Είμαι πολύ ευχαριστημένος που θα προσπαθήσω να δώσω την άποψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το πρόβλημα, που είναι πραγματικά δύσκολο. Η κάθε μια από τις χώρες μας, πρέπει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, γνωρίζοντας ότι είναι ένα πρόβλημα κοινό για όλα τα κράτη-μέλη.

Η Επιτροπή αισθάνεται ότι δεν μπορεί να μείνει αμέτοχη σ' αυτού του είδους τις συζητήσεις. Και θα πρέπει να βρει τρόπους για να αποδυναμώσει αυτή τη “βόμβα” που βρίσκεται στα θεμέλια του συνταξιοδοτικού συστήματος.

Θα πρέπει λοιπόν, να δούμε ποιο είναι το μέλλον της κοινωνικής ασφάλισης στην Ευρώπη. Παράλληλα, υπάρχει μια Πράσινη Βίβλος για τις συμπληρωματικές επικουρικές συντάξεις, η οποία συντάχθηκε και παρουσιάστηκε, μέσα στο 1997.

Θα ήθελα να κάνω μερικές γενικές παρατηρήσεις, που αφορούν τη δομή του σημερινού συστήματος. Η πρώτη κατηγορία αφορά τις κρατικές συντάξεις και καλύπτει ένα μεγάλο ποσοστό, περίπου το 90% και θα πρέπει να πούμε ότι βασίζεται στο σύστημα “pay-as-you-go”.

Είναι ουσιαστικά ένα καθεστώς διανεμητικό και θα πρέπει να δούμε σιγά-σιγά ότι αυτού του είδους το σχήμα, θα αρχίσει να μειώνεται. Και η μείωση αυτή θα είναι λιγότερο σημαντική στις χώρες, όπου το σύστημα αυτό αφορά κεφάλαια τα οποία κεφαλαιοποιούνται.

Ένα από τα χαρακτηριστικά αυτού του είδους των συντάξεων, είναι ότι τα συστήματα αυτά είναι διανεμητικά και έχουν άμεση σχέση με τις αποφάσεις των κυβερνήσεων. Οι συντάξεις αυτές είναι υποχρεωτικές και θα πρέπει να διασφαλίζουν μια ελάχιστη αλληλεγγύη μεταξύ των διαφόρων γενεών.

Ο τρίτος πυλώνας, η τρίτη κατηγορία των συντάξεων, είναι ουσιαστικά σε ασφάλειες ζωής. Έχουν ένα μέσο όρο 1% στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και φαίνεται ότι αυτό το κομμάτι θα μεγαλώσει, όσο τα άτομα μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα αρχίσουν να αναλαμβάνουν σοβαρότερες υπευθυνότητες, έναντι του μέλλοντος της δικής τους τρίτης ηλικίας.

Όμως, το σύστημα που θα βασίζεται μόνο σ' αυτού του είδους την τρίτη κατηγορία συντάξεων, ασφάλειες ζωής, δεν είναι πραγματικό. Θα πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα, το οποίο θα χρηματοδοτείται από κεφαλοποίηση ποσών και θα βασίζεται στη συγκεκριμένη εργασία του ανθρώπου, κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Θα πρέπει να βρούμε με ποιο τρόπο θα καλύψουμε ένα λογικό επίπεδο συντάξεων, χωρίς να αυξήσουμε τις δαπάνες. Υπάρχει ένα ποσοστό 7% αυτή τη στιγμή, που καλύπτεται με τις λεγόμενες επικουρικές, συμπληρωματικές συντάξεις της δεύτερης κατηγορίας και το οποίο προφανώς, πρόκειται να αυξηθεί ουσιαστικά και κατά κύριο λόγο θα επηρεαστεί από τη δημογραφική αλλαγή που έχουμε να αντιμετωπίσουμε στην Ευρώπη.

Η κάθε μια από τις κατηγορίες αυτές, από τους πυλώνες αυτούς, όπως λέγονται, έχουν τα δικά τους υπέρ και κατά και θα πρέπει να βρούμε μια ουσιαστική ισορροπία, ούτως ώστε το σύστημα να είναι βιώσιμο.

Ακριβώς λόγω των προετοιμασιών της ενιαίας αγοράς και της νομισματικής ένωσης, θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ ουσιαστικό να αντιμετωπίσουμε τη βιωσιμότητα των συστημάτων. Και θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε μάλλον και τη λέξη αειφορία και να μην τη βλέπουμε μόνο στο στενό πλαίσιο του οικολογικού λεξιλογίου.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ψάχνουμε μια νέα ισορροπία και η ισορροπία αυτή είναι το ζητούμενο για όλα τα κράτη-μέλη. Όμως, αυτό θα πρέπει να γίνει σε επίπεδο κρατών και όχι σε επίπεδο Κοινότητας. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η βιωσιμότητα δεν είναι κάτι που μπορεί να πηγαίνει ενάντια στην επικουρικότητα, η οποία υπάρχει μέσα στα πλαίσια της Κοινότητας.

Οι αρχές της ενιαίας αγοράς μπορεί να είναι ουσιαστικές, προκειμένου να βοηθήσουν ουσιαστικά για να μειωθεί η κλίμακα της πρόκλησης που έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε επίσης τη συμμετοχή, τη θετική συμμετοχή, που θα μπορούσε να έχει ουσιαστικά η ενιαία αγορά και το “Ευρώ” μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα πρέπει να πούμε ότι τα κράτη-μέλη έχουν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, ούτως ή άλλως. Όμως υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά, και η διαφορά αυτή έχει θετική συμμετοχή στο όλο πρόβλημα και είναι η αναμενόμενη ενιαία

αγορά.

Πρέπει λοιπόν να πούμε ότι τέτοιου είδους σχήματα, όπου έχουν υλοποιηθεί, έχουν αποδειχθεί αρκετά αποτελεσματικά και έτσι θα μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικά και προς όφελός τους τις αρχές της ενιαίας αγοράς.

Τι θα έπρεπε να κάνουμε; Κατ' αρχήν, θα έπρεπε να δώσουμε μεγαλύτερη ελευθερία στις επενδύσεις. Πολλά κράτη-μέλη έχουν επιβάλλει συγκεκριμένους περιορισμούς στον τύπο των επενδύσεων που επιτρέπεται να πραγματοποιήσουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Έτσι ώστε να υπάρχει μια υποχρέωση επένδυσης σε εθνικά ομόλογα. Από την άλλη πλευρά όμως, δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι υπάρχει μια αρχή ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων η οποία και μπορεί να οδηγήσει σε πολύ μεγάλη ελευθερία επενδύσεων.

Θα πρέπει να ξέρουμε ότι μια μικρή αύξηση της απόδοσης του κεφαλαίου, μπορεί να δώσει πολύ μεγάλη διαφορά στο ύψος της σύνταξης που θα λάβει το άτομο, ή να έχουν μια πολύ ουσιαστική διαφορά στη μείωση των εισφορών που πληρώνονται κατά τη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου.

Αν οι εισφορές καλύπτουν το 33%-35% και έχουν μια απόδοση 3%, μπορούν να δώσουν 19% του μισθού σαν σύνταξη. Αν όμως, η επένδυση έχει μεγαλύτερη απόδοση, μπορεί να υπάρχει για το ίδιο ποσό της σύνταξης, εισφορά της τάξεως του 10% του μισθού. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι η διαφορά είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Από την άλλη πλευρά, σε ό,τι έχει σχέση με την τρίτη κατηγορία, την ατομική ασφάλιση ζωής, θα υπάρξει μια μείωση των ασφαλιστρών, η οποία θα βασίζεται στο γεγονός της ελεύθερης επένδυσης. Αυτό σημαίνει ότι, όποιοι πραγματοποιήσουν τέτοιου είδους ασφάλιση, θα έχουν μια σοβαρή μείωση του κόστους εργασίας και μια αύξηση της ανταγωνιστικότητας των εργασιών τους.

Θα πρέπει επίσης να ξεκαθαρίσουμε ότι η Επιτροπή ξέρει πάρα πολύ καλά τα προβλήματα που υπάρχουν, σε ό,τι έχει σχέση με τους επενδυτικούς κινδύνους σε διάφορους τύπους μετοχών. Όμως, από την άλλη πλευρά, ο ρόλος της είναι να διασφαλίσει την ύπαρξη και ενίσχυση μιας ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων με τρόπο ώστε να μην υπάρξουν περιορισμοί στις αγορές όλων των τύπων μετοχών.

Θα πρέπει οι περιορισμοί να υπάρχουν μόνο σε σχέση με την ωριμότητα, την αξιολόγηση και την απόδοση των συγκεκριμένων μετοχών και αγορών. Έτσι, πρέπει να δούμε την ύπαρξη μιας δυνατότητας, η οποία θα προσφέρεται από το "Ευρώ".

Τα κράτη-μέλη, τα οποία δε θα συμμετέχουν στον πρώτο γύρο των εργασιών, έχουν ακόμα μεγαλύτερο συμφέρον να επιτρέψουν στα κεφάλαιά τους να συμμετέχουν σε κεφαλαιαγορές αυτού του είδους.

Και οι παροχές που θα απορρέουν απ' αυτά θα είναι πολύ ουσιαστικές. Οι περιορισμοί ορισμένες φορές, μέχρι σήμερα, θεωρήθηκαν ως εγγύηση. Όμως αυτή τη στιγμή, αν είναι αντιφατικοί με τη γενικότερη άποψη της Κοινότητας, δημιουργούν προβλήματα.

Την περασμένη χρονιά, η Πράσινη Βίβλος, έδωσε ακριβώς τις κατευθυντήριες γραμμές, με βάση τις οποίες θα επιτευχθεί, ενός είδους συναίνεση για τα Επικουρικά Ταμεία. Παράλληλα, θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι βασιζόμαστε σε ό,τι έχει σχέση με την αναλογικότητα και την απόδοση του κεφαλαίου.

Η Πράσινη Βίβλος, θεωρεί ότι οι υπάρχοντες κανονισμοί και επενδυτικοί κανόνες θα πρέπει να αλλάξουν και να γίνουν περισσότερο ευέλικτοι, και μη περιοριστικοί, προκειμένου να αναπτύξουν και να εξαπλώσουν τις δυνατότητες ύπαρξης συγκεκριμένων νέων σχημάτων και μοντέλων στην ασφάλιση.

Η μεγαλύτερη ελευθερία στις επενδύσεις, θα δημιουργήσει νέα standards και δυνατότητες για όλα τα Επικουρικά Ταμεία, χρηματοδοτούμενα ή μη, και αυτό θα δημιουργήσει ένα νέο πεδίο διακίνησης με νέες δυνατότητες.

Με τον τρόπο αυτό, θα διευκολυνθούν τα ποσά που θα δίδοντο σε συντάξεις, μέσω της δεύτερης, αλλά και της τρίτης κατηγορίας. Και αυτό, ουσιαστικά, θα δώσει τη δυνατότητα να βασιζόμαστε περισσότερο σ' αυτού του είδους τις συντάξεις, σε σχέση με την πρώτη κατηγορία.

Ανέφερα τη λέξη κεφάλαιο, τη λέξη ελεύθερη διακίνηση και αυτό γιατί συγκεκριμένοι περιορισμοί, μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα στην ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων αυτών.

Θα πρέπει όμως να μιλήσουμε και για μια άλλη ελεύθερη διακίνηση, στα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς, που είναι ουσιαστική. Την ελεύθερη διακίνηση των ανθρώπων και ιδιαίτερα των εργαζομένων. Είναι μια από τις αρχές της ενιαίας αγοράς και ο καθένας από εσάς ξέρει πολύ καλά ότι η ελεύθερη διακίνηση ατόμων και εργαζομένων, θα γίνει πολύ πιο έντονη από τη στιγμή που θα υπάρξει κοινό νόμισμα.

Διότι ο μόνος τρόπος να επιτύχουμε είναι να δημιουργήσουμε ευέλικτες αγορές. Και η ευελιξία απαιτεί ελεύθερη

διακίνηση και κινητικότητα, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι λοιπόν σημαντικό και μπορεί να αυξηθεί ουσιαστικά, μόνο εφόσον σεβαστούμε και αφήσουμε αυτού του είδους τη διακίνηση, αυτή την κινητικότητα, συγχρόνως όμως, προσπαθώντας τις γλωσσικές μας διαφορές και τις πολιτισμικές διαφοροποιήσεις.

Ουσιαστικά θα πρέπει να μειώσουμε τα τεχνητά εμπόδια, που είναι δυνατόν να δημιουργηθούν, να μην υπάρχουν δηλαδή γραφειοκρατικά και νομικά εμπόδια, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα εμπόδια άλλου είδους, τα γλωσσικά κλπ., τα οποία θα υπάρχουν και θα πρέπει να αντιμετωπίσει διαφορετικά ο καθένας.

Θα πρέπει να μπορούμε να κινούμαστε από τη μια χώρα στην άλλη, χωρίς να χάνουμε τα δικαιώματα συμμετοχής που έχουμε σε τέτοιου είδους συστήματα ασφάλισης, επικουρικά, συμπληρωματικά, ιδιωτικά.

Η ευελιξία της αγοράς, θα υποφέρει αν δεν υπάρχουν απόλυτα συμβατά μεταξύ τους συστήματα στα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης. Η κ. Simon Veil, ως Πρόεδρος μιας συζήτησης για τα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης, τον περασμένο Νοέμβριο, αναφέρθηκε ουσιαστικά σε μια συγκεκριμένη οδηγία, η οποία παρουσιάζεται και δεν έχει ακόμα εγκριθεί, αλλά πρόκειται να εγκριθεί.

Η οδηγία αυτή, εφόσον εγκριθεί, θα παρουσιάσει το πρώτο βήμα στη σωστή κατεύθυνση άρσης των εμποδίων. Λύνει έναν αριθμό προβλημάτων, τα οποία υπογράμμισε η Πράσινη Βίβλος και τα οποία χρειάζεται να διερευνηθούν περισσότερο για να μπορέσουμε να βρούμε ουσιαστικά τις δυνατότητες που ανοίγονται.

Υπάρχουν βέβαια διάφορες εκδοχές, που έχουν σχέση με τα φορολογικά συστήματα και την υπευθυνότητα που τα κράτη-μέλη έχουν, σε σχέση με τα φορολογικά συστήματα. Το κάθε κράτος-μέλος, πρέπει να πάρει κάποιες αποφάσεις οι οποίες έχουν άμεση επίπτωση στο θέμα αυτό.

Η φορολογία είναι υπευθυνότητα των κρατών-μελών και αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος που τα επικουρικά συστήματα ασφάλισης, δεν είναι πάντα συμβατά από τη μια χώρα στην άλλη. Το σύστημα φορολόγησης και το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του δεύτερου τύπου έχουν πάρα πολύ μεγάλη συνάφεια.

Διότι οι εισφορές είναι ένα άλλο είδος φορολόγησης, κατά κάποιον τρόπο. Είναι ουσιαστικά ένα σύστημα το οποίο δημιουργεί προβλήματα στην κινητικότητα των εργαζομένων και μειώνει τις πιθανότητες που έχουν οι εργαζόμενοι να κάνουν προσωπικές επιλογές, σε σχέση με την ασφάλισή τους.

Θα πρέπει να θέσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων πολύ ουσιαστικά τα θέματα αυτά και θα πρέπει να πω ότι το χρονοδιάγραμμα που αφορούσε τα σχόλια που θα μπορούσαν να γίνουν σε σχέση με την Πράσινη Βίβλο, έληξε στο τέλος Δεκεμβρίου του 1997.

Έτσι λοιπόν, αυτή τη στιγμή, βρισκόμαστε στη φάση των νομοθετικών ρυθμίσεων, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπήρξε μια ευρεία απάντηση του χρηματο-οικονομικού τομέα, με 70 διαφορετικές απαντήσεις. Αλλά μόνο τα 2/3 των κρατών-μελών, μέχρι στιγμής, έκαναν σχόλια επί των θεμάτων της Πράσινης Βίβλου.

Το ελληνικό υπόμνημα λείπει ακόμα, αλλά είμαι σίγουρος ότι θα έρθει πολύ σύντομα. Τρεις επιτροπές του Ευρωκοινοβουλίου, συζητούν ακόμα το θέμα της Πράσινης Βίβλου και δεν αναμένεται να έχουμε απάντηση πριν από τον Απρίλιο ή το Μάιο, απ' αυτές τις επιτροπές.

Υπάρχουν βεβαίως κάποια συμπεράσματα που μπορούμε να συνάγουμε από τις πρώτες απαντήσεις των κρατών-μελών. Τα περισσότερα κράτη-μέλη συμφωνούν να υπάρξει μια μετατόπιση βάρους, από την πρώτη κατηγορία των συντάξεων "pay-as-you-go", στις συντάξεις που είναι διανεμητικού καθεστώτος, δηλαδή στα συμπληρωματικά Επικουρικά Ταμεία της δεύτερης κατηγορίας.

Όμως, οι απαντήσεις που έχουμε λάβει είναι ένα καλό δείγμα της ευαισθησίας που έχουν τα κράτη-μέλη και της πολυπλοκότητας που έχει το συγκεκριμένο πρόβλημα. Διότι υπάρχουν κοινωνικοί, συναισθηματικοί και ψυχολογικοί περιορισμοί.

Το να διασφαλίσει κανείς την ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων και την ελευθερία της παροχής υπηρεσιών διασυνοριακά, θα πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν ορισμένα κράτη-μέλη, τα οποία ακόμη δε θέλουν να δουν στο χώρο αυτό μια συγκεκριμένη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπάρχουν συγκεκριμένες οδηγίες, όπως αυτή του 1993, που αποσύρθηκε το 1994 και χρειάστηκε να γίνουν κάποιες τροποποιήσεις για να ξαναγίνει οδηγία και υπήρξε μια απόφαση του 1995, η οποία προσεβλήθη στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο το 1997.

Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι υπάρχει μια μακρά ιστορία που αφορά την ευαισθησία των διαφόρων κρατών-μελών και τους τρόπους με τους οποίους αντιλαμβάνονται την ελεύθερη διακίνηση.

Είναι πολύ ουσιαστική αυτού του είδους η συζήτηση κι έχει πολλές και περίπλοκες παραμέτρους. Θα πρέπει επίσης

να πούμε πως ο τρόπος με τον οποίο θα μετατοπίσουμε το βάρος της κοινωνικής ασφάλισης από την πρώτη, στη δεύτερη και στην τρίτη κατηγορία, δεν έχει να κάνει μόνο με την ελεύθερη διακίνηση αλλά και με τη συγκεκριμένη παιδεία των πολιτών, οι οποίοι εξακολουθούν, σε μεγάλο βαθμό, να προτιμούν τα εθνικά ομόλογα ως επένδυση και θα πρέπει να αντιληφθούν ότι ουσιαστικά αυτό τους κρατάει δέσμιους των συγκεκριμένων περιορισμών που έχουν τεθεί από την πλευρά του κράτους και της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας τους.

Χρειάζεται να αντιληφθούν τις δυνατότητες που δίνει η ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων, αυτό όμως απαιτεί συγκεκριμένη παιδεία και συγκεκριμένη ενημέρωση. Η ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων θέτει επίσης συγκεκριμένα προβλήματα τα οποία έχουν σχέση με τα Επικουρικά Ταμεία.

Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες ζητούν να υπάρχει ουσιαστικά, ένα συγκεκριμένο σχήμα ασφάλειας ζωής, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο θα έχει ουσιαστικά, τις ίδιες παραμέτρους και τις ίδιες εισφορές.

Θα είναι ενδεχομένως ένα σύστημα που θα μεταχειρίζονται φορολογικά, με τον ίδιο τρόπο, τα κράτη-μέλη. Στην πραγματικότητα όμως, υπάρχουν αρκετά κράτη-μέλη τα οποία δε δέχονται αυτού του είδους την προσέγγιση, διότι φοβούνται μια μεγάλη ελάττωση των φορολογικών εισφορών, λόγω αυτών των σχημάτων.

Τα περισσότερα κράτη-μέλη προτιμούν, ούτως ή άλλως, τις διμερείς συμφωνίες μεταξύ των διαφόρων ασφαλιστικών συστημάτων, ούτως ώστε να μην υπάρχουν ελλείμματα και να μη χάνουν από πλευράς φορολόγησης.

Υπάρχουν λοιπόν προβλήματα, όπως αυτό που συζητείται αυτή τη στιγμή στο επίπεδο του Συμβουλίου, για την επικουρική ασφάλιση των συγκεκριμένων ατόμων, τα οποία μετατίθενται σε άλλες χώρες, κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης σταδιοδρομίας τους καθώς και τον τρόπο με τον οποίο, τα άτομα αυτά, είναι δυνατόν να φορολογηθούν. Υπάρχουν συγκεκριμένες ρήτρες, οι οποίες αφορούν τον τρόπο με τον οποίο δε θα πρέπει να υπάρχει διακριτική μεταχείριση αυτών των ατόμων μέσα σε ένα κράτος-μέλος.

Αυτό θέτει προβλήματα τα οποία πρέπει ουσιαστικά να αντιμετωπιστούν. Η φορολογική μεταχείριση και η δημιουργία ενός πεδίου δημιουργίας νέων δυνατοτήτων στην επικουρική συμπληρωματική ασφάλιση, είναι δύο πράγματα που παρουσιάζουν αντιφάσεις. Και ενδεχομένως είναι δύο προσεγγίσεις αποκλίνουσες μέσα στο σύνολο αυτών των πραγμάτων.

Δε σημαίνει απαραίτητα, ότι για να μην υπάρχουν αυτού του είδους οι αποκλίσεις, χρειάζεται να έχουμε ακριβώς τους ίδιους κανονισμούς. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι, με τους οποίους μπορούμε να λειτουργήσουμε και η Επιτροπή πραγματοποιεί ουσιαστικά μια αξιολόγηση των διαφόρων σχολίων και εκθέσεων που έχει λάβει από τα κράτη-μέλη.

Εκπονεί αυτή τη στιγμή μια συνολική έκθεση και θα υπάρξει ένα είδος ακρόασης με κάθε κράτος-μέλος και με εμπειρογνώμονες από το κάθε κράτος-μέλος, ούτως ώστε να αντιληφθεί με σαφήνεια τις διαφορετικές απόψεις που υπάρχουν.

Στο τέλος αυτής της χρονιάς, θα υπάρξει ουσιαστικά, μια θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα είναι, είτε μια Λευκή Βίβλος, είτε μια έκθεση συμπερασμάτων, ένα μνημόνιο, το οποίο θα αναφέρει όλων των ειδών τις υπάρχουσες δυνατότητες.

Ακόμη και χώρες, όπως η Γερμανία, όπου τα Επικουρικά Ταμεία, κατά παράδοση, είναι ιδιωτικού δικαίου, θα πρέπει αυτή τη στιγμή να δουν, και υπάρχει αυτή η άποψη, για το πώς θα μπορέσουν να δουν μια συνολική και ενιαία προσέγγιση του επικουρικού συστήματος συνταξιοδότησης, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι πάρα πολύ δύσκολο να δούμε την κινητικότητα και τη φιλελευθεροποίηση μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς ενοποίηση των ασφαλιστικών συστημάτων.

Δεν είναι δυνατόν, να υπάρχει διασυνοριακή επιχειρηματική δραστηριότητα και διασυνοριακή μετακίνηση εργαζομένων, αν δεν υπάρξει ενιαία κοινωνική προσέγγιση. Τα κράτη-μέλη λοιπόν, θα πρέπει να πεισθούν ότι αν τα επικουρικά συστήματα της κάθε χώρας δεν έχουν την ικανότητα να χρησιμοποιήσουν τη δυνατότητα που τους προσφέρει η ενιαία αγορά τότε δεν θα έχουν και τη δυνατότητα να υπάρξουν στο μέλλον.

Θα ήθελα πραγματικά, να ζητήσω από όλους σας να συμμετέχετε στην προσπάθεια αυτή και νομίζω ότι σ' αυτό το σεμινάριο, θα πρέπει να δημιουργήσουμε την πρώτη δομημένη συνοπτική προσέγγιση η οποία θα προσφέρει τη δυνατότητα να έχουμε μια πιο καθαρή άποψη για το μέλλον της επικουρικής ασφάλισης στην Ελλάδα.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Mario Monti, για όσα τεκμηριωμένα μας είπε. Πάντα η ευρωπαϊκή εμπειρία είναι χρήσιμη, πολύ περισσότερο σήμερα που διαγράφεται μια κοινή προοπτική στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης.

Είναι γεγονός, ότι η ελεύθερη διακίνηση εργαζομένων είναι απόλυτα συμβατή με την ενιαία κοινωνική ασφάλιση και ως εκ τούτου θα πρέπει και στην Ελλάδα να πραγματοποιήσουμε βήματα προσέγγισης προς αυτή την κατεύθυνση. Θα ήθελα τώρα να παρακαλέσω τον κ. Γιάννο Παπαντωνίου, Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, να τοποθετηθεί στο θέμα αυτό.